

OAAE

DRUMMEL-PETTER

ELLER
LUSTIGA
HISTORIER
OCH
TOKROLIGA
BILDER

AF
D:r HEINRICH
HOFFMANN
FRI ÖFVERSÄTTNING
FRÅN TYSKAN
SJUNDE UPPLAGAN

HELSINGFORS
K. E. HOLM'S FÖRLAG
A.-B. SANDBERGS BOKHANDEL STOCKHOLM

DRUMMEL-PETTER
ELLER
LUSTIGA HISTORIER
OCH
TOKROLIGA BILDER

Liten vän, om du är snäll,
Kommer julbock än i kväll;
Om du raskt din soppa äter,
Också brödet ej förgäter,
Om du leker fromt och stilla,
Ej gör häst och dockor illa,
Om du, ledd av mammas finger,
Lydigt uppå gatan springer,
Skall min vackra bok du få
Med så granna bilder på.

1. Drummel Petter.

Kom och se uppå den här!
Drummel Petter själv det är.
Se, hans händer båda
Ingen sax fått skåda,
Och på hela året
Ingen kam i håret
Lata gossen sätter; —
Fy, den Drummel Petter!

2. Historien om den stygge Klas.

Den vilde Klas, den stygge Klas
Han var en riktig bullerbas!
Han tog fast flugor i sitt hem
Och ryckte vingarna av dem,
Rätt många stol slog han i kras,
Åt katt och fågel skrek han kas!
Och hör ännu, hur stygg han var:
Han slog sin Greta alla dar.

En dag vid brunnen stod en hund
 Och drack där vatten med sin mund.
 Då smög sig dit den grymme Klas,
 I handen bar han en karbas.
 Han hunden slog, som här man ser,
 Fast hunden tjöt, han slog än mer.
 I benet honom hunden bet,
 Så bloden rann så röd och het,
 Och Klas sig jämrade och skrek;
 Så slutades den grymma lek.

Till sängs fick Klas sig strax bege,
 Ty benet värkte, ack och ve!
 Av doktorn, som hos honom gick,
 En bitter medicin han fick.

Men bordet dukat var ändå
 Med vin och korv och torta på,
 Och hunden satt och åt sig mätt,
 Och vin han drack till varje rätt.

3. Den mycket sorgliga Historien om Fosforstickorna.

Amanda ensam hemma var,
Ty borta voro mor och far;
I rummen sprang hon glatt omkring
Och sjöng och gjorde ingenting.
Hon hastigt såg framför sig då
En låda fosforstickor stå.
„Ack, skrek hon, ack så nätt och grann,
En rolig leksak just minsann!
Jag tänder på en sticka jag,
Som mamma gör var-enda dag.“

Och Miss och Mass, de kissor små,
De höja sina tassar två:
„Du pappas bud fått höra,
Det får du inte göra!
Miau mihi! Miau mihi!
Du brinner opp, låt bli, låt bli!“

Amanda ingen varning tar,
Ty stickan brinner ljus och klar;
Det sprakar lustigt mer och mer,
Just som man här på bilden ser.
Ack, vad Amanda roligt har,
Hur muntert hon kring kammarn far!

Och Miss och Mass, de kissor små,
De höja sina tassar två:
„Du mammas bud fått höra,
Att se, men inte röra.
Miau mihi! Miau mihi!
Du brinner opp, låt bli, låt bli!“

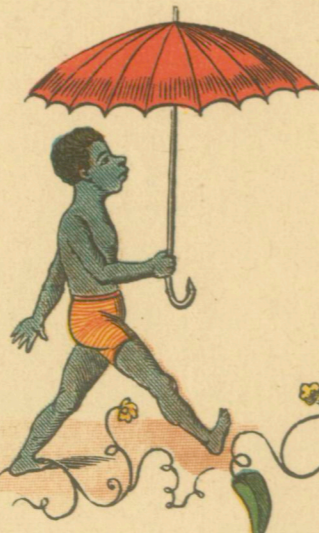
Men klänningen tar eld, o ve!
Och förklä't brinner, kom och se!
Nu brinner hennes hår och hand,
Och hela flickan står i brand.

Och Miss och Mass tillika:
Helt jämmerligt nu skrika:
„Till hjälp! Till hjälp, vem det förmår,
I ljusan låga barnet står.
Miau mihi! Miau mihi!
Med flickan är det snart förbi.“

Och så, för sin olydnads skull,
Brann flickan opp med hår och hull,
En liten askhög blott blev kvar
Och hennes skor, det nätta par.

Och Miss och Mass tillika
Helt jämmerligt nu skrika:
„Miau mihi! Miau mihi!
Vad skall af stackars mamma bli?
Och deras tårar ömma
Som ängens bäckar strömma.“

4. Historien om Bläckjunkarena.

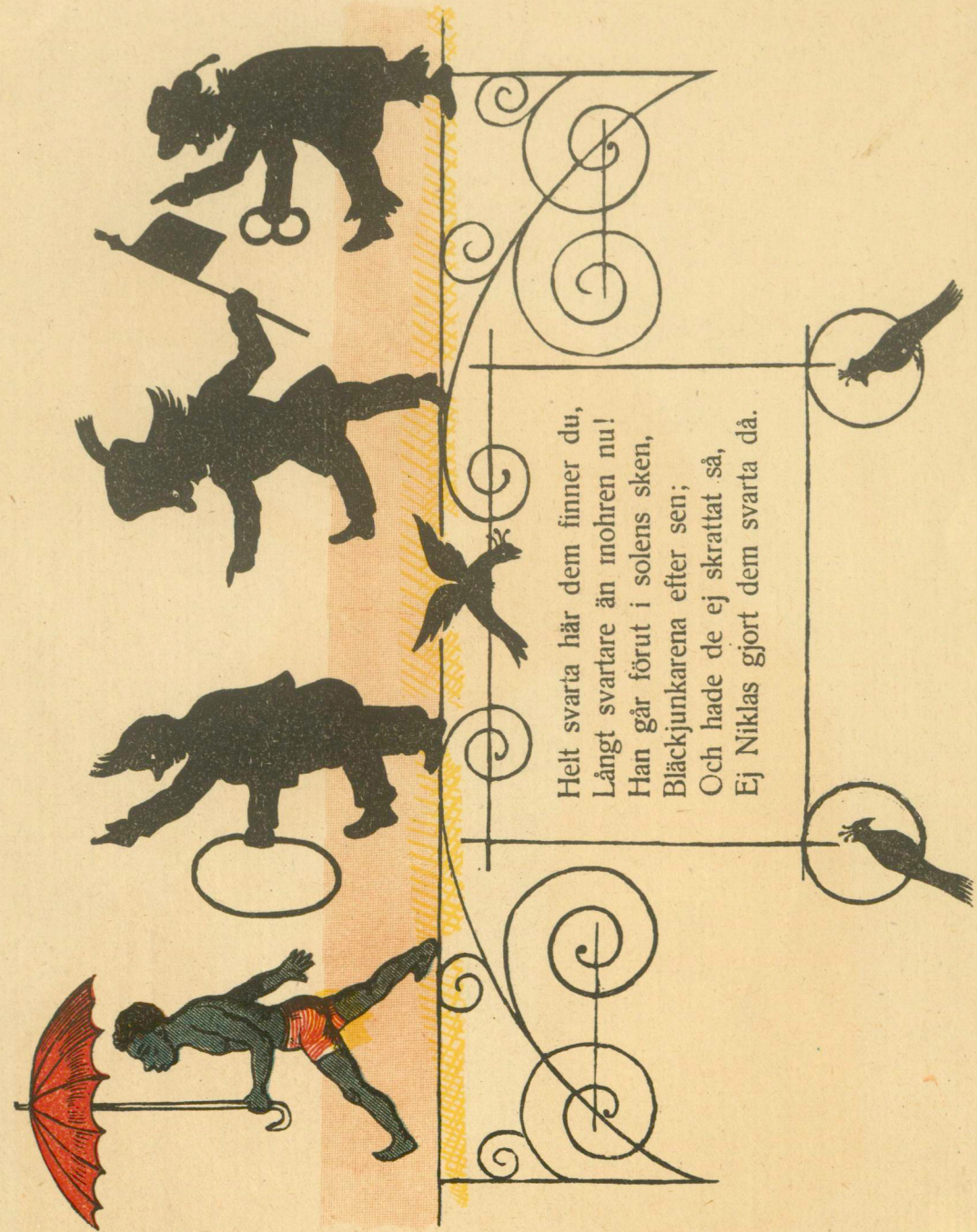

En kol-beck-korpsvart morian
Gick att spatsera ut i sta'n,
Sin parasoll uppspände han,
Ty solen sken rätt hett minsann.
Strax Ludvig kom med yr och damm
Sin fana höll han lustigt fram.
Vips, ett tu tre var Kasper där;
Sin kringla han i handen bär;
Och Vilhelm med sitt tunnband, jo,
Var också med, det kan man tro.
Och var och en av dem så käck
Av morianen gjorde gäck,
För det han var så svart som bläck.

Men då kom Niklas Näverskäg
Och sad': „hör barn, på minnet lägg,
Jag har mitt stora bläckhorn med;
Låt morianen bli i fred!
Vad rår han för, den stackars man,
Att ej så vit som ni är han?“
— Men pojkarne ej lydde alls,
De hördes skratta med full hals,
De skrattade nu värre blott
Allt åt den svarte Hottentott.

Nu Niklas blev helt ond och vild —
 Man ser det nog på denna bild!
 Han knep munsjörerne med hast
 I rock och väst och huvud fast,
 Först Vilhelm, Ludvig, Kasper sist,
 Fast de nog skreko, det är visst.
 Dem i sitt bläckhorn, barsk och vred,
 Från topp till tå han doppar ned;
 Det var så djupt, så svart dess vägg —
 Dit stack dem Niklas Näverskäg.

Helt svarta här dem finner du,
 Långt svartare än mohren nu!
 Han går förut i solens sken,
 Bläckjunkarena efter sen;
 Och hade de ej skrattat så,
 Ej Niklas gjort dem svarta då.

5. Historien om den tappre Jägarn.

En dag i gräsgrön ny syrtut
Den tappre jägaren drog ut,
Tog väska, kruthorn, bössa med
Och hade bråttom med besked.

Glasögon han på näsan tog,
Att riktigt se om haren dog;

Men haren satt i busken blott
Och skrattade åt jägarn gott.

Men nu sken solen allt för varm,
Tung blev geväret på hans arm;
I gröna gräset snart han låg,
Det strax den lilla haren såg.
Och bäst som jägarn snarkar då,
Sig haren smyger dit på tå,
Glasögonen och bössan tar —
Så flink den lilla haren var.

Och nu har haren — vilket spratt! —
Glasögonen på nosen satt;
Geväret vill han lossa av
På jägarn, som i hurtigt trav
Av alla krafter skyndar sig
Och skriker: „hjälp, han skjuter mig!“

Så kom den tappre jägarn sist
Till brunnen vid sin farstukvist;
Nog var den djup, men nöden stor,
Och paff! i brunnen jägarn for.

I fönstret jägarns kära fru
Just tömmer kaffekoppen nu;
Paff! just i den tog kulans lopp;
Frun skrek: „vem näcken tog min kopp?“
Där invid brunn ej långt ifrån
Satt lilla harens lilla son,
I gröna gräset lekte han,
Då kaffet på hans näsa rann.
Fruns tesked tog han fatt i flykt
Och skrek: „vem brände mig så styggt?“

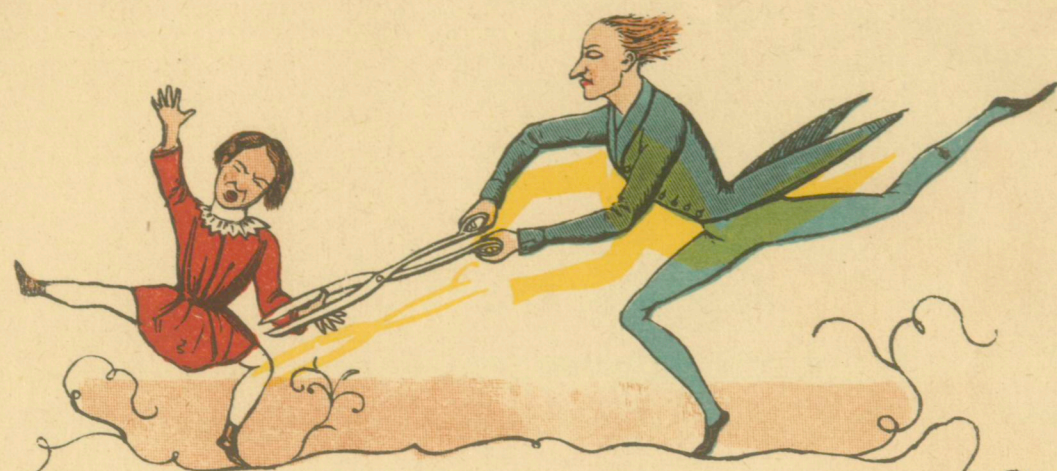
6. Historien om Tumsugaren.

Konrads mamma sad' en dag:
„Du blir hemma, ut går jag;
Om du nu är tyst och snäll,
Skall du sen få karamell.
Men för allting jag dig ber,
Suga ej på tummen mer,
Annars kommer skraddarn strax,
Klipper med sin stora sax
Konrads tummar av helt snart,
Och det går minsann med fart.“

Bort gick mamma. Vips på stund
Konrad står med tum i mund.

Hejsan! dörrn går opp, och ack!
 Där är skräddarn klädd i frack,
 Springer fort i salen in
 Med den stora saxen sin.
 Aj, det låter klipp och klapp,
 Båda tummarna i kapp
 Klipper vassa saxen av;
 Konrad sig att skrika gav.

Mamma kommer hem till slut,
 Konrad ser helt snopen ut,
 Utan tummar står han nu,
 Skräddarn klippte av dem ju;
 Boll få andra gossar slå,
 Stackars Konrad får se på.

7. Historien om Sopp-Kasper.

Och Kasper han var frisk och sund,
 En tjock patron och äppelrund,
 Hans kind var som en ros så röd,
 Ty soppa åt han snällt och bröd.
 Men en gång skrek han häftigt till:
 „Jag ingen soppa äta vill!
 Jag äter soppan ej i dag,
 Nej, ingen soppa äter jag!“

Den andra dagen — ja se här
 Hur Kasper redan mager är!
 Om midda'n skrek han åter till:
 „Jag ingen soppa äta vill!
 Jag äter soppan ej i dag,
 Nej, ingen soppa äter jag!“

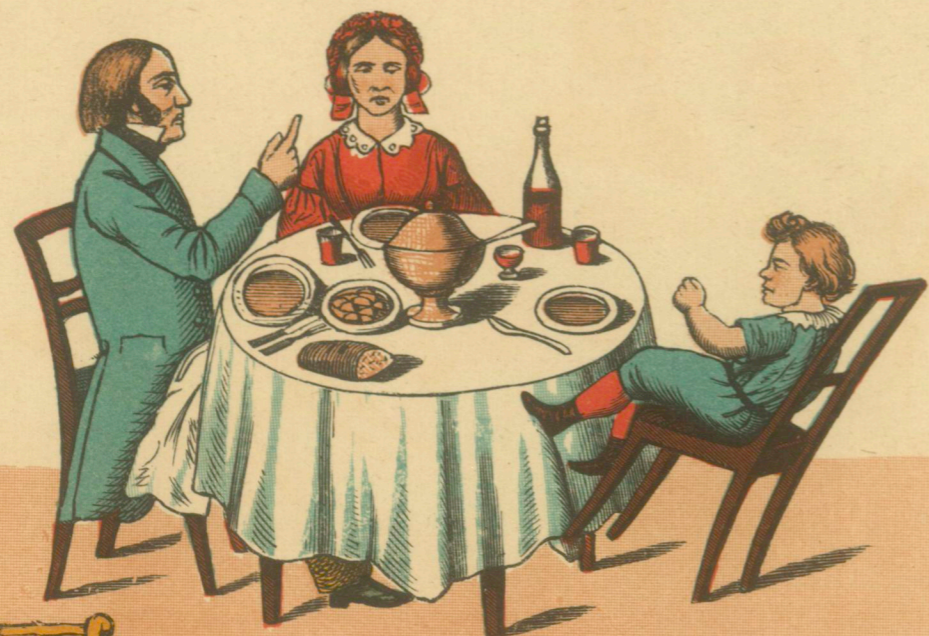
Den tredje dagen — ack och ve!
 Se nu hur han är mager, se!
 Men när på bordet soppan kom,
 Han börjar samma visa om
 Och skriker lika häftigt till:
 „Jag ingen soppa äta vill!
 Jag äter soppan ej i dag,
 Nej, ingen soppa äter jag!“

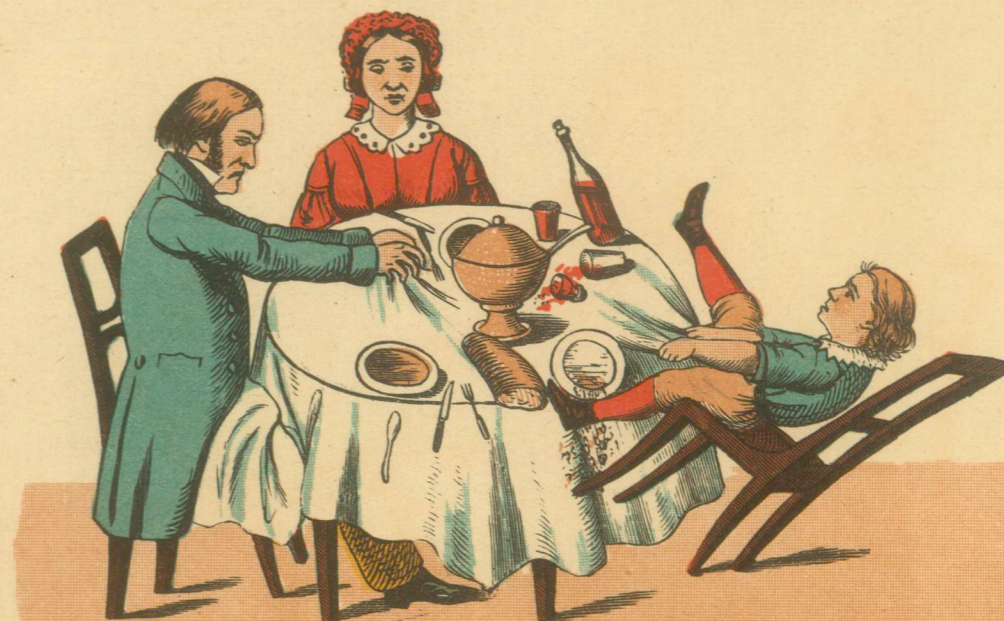
Den fjärde dagen, stackars barn,
 Han var så mager som ett garn,
 Ett gram han vägde just med nöd,
 Och femte dagen var han död.

8. Historien om Stolvinkaren Filip.

„Filip, jag dig säger till,
Sitt i dag vid bordet still!“
Så i sträng allvarlig ton
Säger pappa åt sin son,
Och fru mamma sitter tyst,
Tänker uppå intet just.
Junker Filip hörde ej,
Vad hans pappa sade, nej!
Han slänger
Och dänger,
Han svänger
Och kränger,
Han vinkar på stolen båd' av och an;
„Försök, sad' hans far, om du lyda kan!“

Se nu, kära barn, se på,
Hur det vidare månd' gå!
Här det syns på denna bild.
• Filip vinkar riktigt vild,
Stolen bakåt far med fart,
Kullerbytta gör han snart;
Filip uti duken tar,
Men för sent! i golvet far
Duk, terin, butelj och sked,
Pappa blir båd' rädd och vred,
Men fru mamma sitter tyst,
Tänker uppå intet just.

Se nu ligger Filip där,
 Ramlad kull så lång han är;
 Bara fötterna stå fram —
 Allt i kras, så det är skam;
 Uppå golvet pappas mat,
 Lax och ärter och spenat,
 Soppa, bröd och mycket mer
 Under bordet ligger ner,
 Soppterin är mitt i tu
 Där stå både herr och fru,
 Onda äro båda två,
 Intet finns att äta då.

9. Historien om Hans Titt-opp-i-tak.

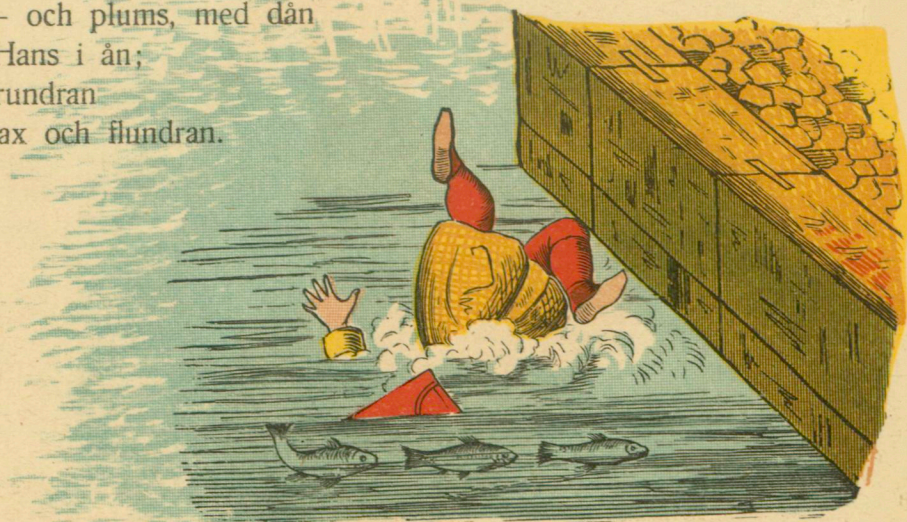
När lilla Hans i skolan gick,
 Var alltid uppåt vänd hans blick,
 På tak och moln och fåglar små
 Han skådade beständigt då.
 För sina egna fötter, nej,
 Så lågt såg lilla skälmen ej,
 Till slut det blev en allmän sak:
 „Se där går Hans Titt-opp-i-tak!“

En hund på gatan i gallopp
 Kom springande, men Hans såg opp
 På fåglarna,
 Och ingen sa:
 „Där kommer hunden! Hans giv akt!“
 Nej, som jag sagt,
 Pladask, där möttes Hans och hund,
 Det kullerbytta blev på stund.

En gång gick Hans på flodens strand
 Med röda väskan i sin hand,
 Han såg hur himmelen var hög,
 Och hur den lilla svalan flög;
 Han gick så rak som en sergeant
 Och gick och gick till bryggans kant —
 Och mört och brax och flundran
 Det sågo med förundran.

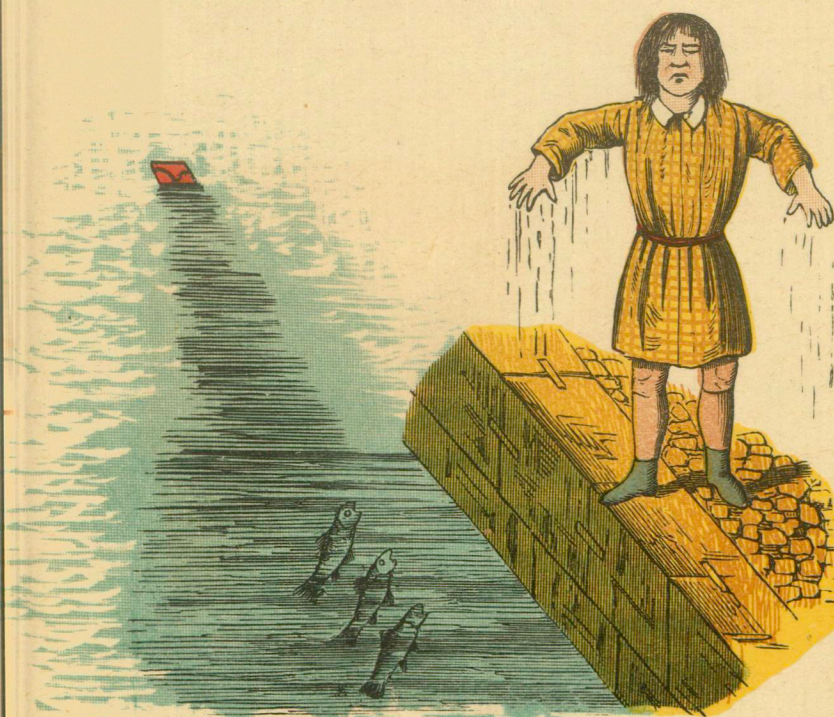
Ännu ett skutt — och plums, med dån
 Föll huvudstupa Hans i ån;
 Det sågo med förundran
 Båd' mört och brax och flundran.

Men lyckligtvis i rättan tid
 Två män, som bodde just bredvid,
 Nu sprungo dit med käx och stång
 Och fingo Hans upp än en gång.

Se nu hur drypande han står,
 Han visst av mamma bannor får!
 Lungvåt han står från tå till topp;
 Se, vattnet rinner av hans kropp,
 Och vad den stackarn fryser! hu!
 Jag Hans ej ville vara nu.

Det sågo med förundran
 Båd' mört och brax och flundran,
 De simmade helt lustigt fram
 Och skrattade, så det var skam,
 Och kanske skratta de där än, —
 Men väskan, den kom ej igen.

10. Historien om Flygande Robert.

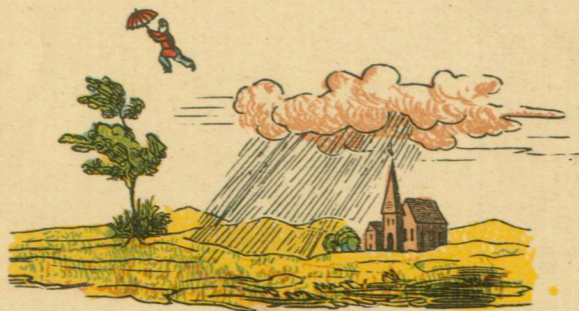

När mot rutan regnet slår,
Stormen vilt kring fältet går,
Alla flickor små och gossar
Hemma bli, der brasan blossar.
Robert ensam tänkte: nej,
Ute är så lustigt, hej! —
Tar sin paraply och hatten,
Springer ut för bara katten.

Huj, hur stormen viner stygg!
Själva träden kröka rygg;
Blåsten tar i paraplyn,
Far med Robert upp till skyn,
Honom genom luften för;
Fast han skriker, ingen hör;
Mot ett moln han stöter ren;
Hatten farit längesen.

Robert och hans paraply
Redan över molnen fly,
Hatten — ja, den far förut,
Stannar visst i mån' till slut;
Men vart Robert själv tog vägen
Därom är jag helt förlägen.

På K. E. Holms förlag hafva utkommit:

Max och Moritz,

en historia i sju pojkestreck af W. Busch. Med c. 90 koll. illustr. Kart. 3 mk 50 p.

Julgubben och Tomtarne.

En saga om julaftonens fröjd i 8 bilder. Text af R. Hertzberg. Kart. 2 mk. Praktupplaga 10 mk.

Hans och Greta.

En bilderbok för gossar och flickor. Med 32 färglagda bilder. Kart. 2 mk 50 p.

En Barndomsdag.

Sex stora ljustrycksbilder ur verkligheten med text af Z. Topelius. Kart. 3 mk.

Två Vänner.

Sex stora ljustrycksbilder ur verkligheten. Text af R. Hertzberg. Kart. 3 mk.

Barndomsbilder.

36 teckningar af O. Pletsch. Text af Z. Topelius. Kart. 2 mk.

Barnen i Byn.

16 teckningar af O. Pletsch. Text af R. Hertzberg. Kart. 1 mk 50 p.

Blommor i Skogen.

20 teckningar af O. Pletsch och O. Flinzer. Texten bearbetad af R. Hertzberg. Kart. 1 mk. 50 p.

Efter lexan följer leken.

Berättelser och lekar af Parus Ater. Med 6 bilder. Kart. 2 mk.

För Barnens julbord.

Småsaker på vers och prosa af Aina. Med 8 bilder. Kart. 1 mk.

Aesopiska fabler,

fritt berättade. Med 31 plancher och 56 illustrationer af F. Griset. 5 mk. Inb. 6 mk.

Från Sverige till Japan.

Adolf Erik Nordenskiöld's ishafs-färder. Med 9 bilder. Kart. 1 mk 25 p.

Månens berättelser

af J. Krohn. 50 p.

Första Majboken

för Finlands Majföreningar. Med 4 koll. bilder o. 4 träsnitt. 20 p.

Andaktsstunder för barn.

Innehållande morgon- och aftonböner jemte små Söndags-betraktelser. Hemmet och skolan tillagnade af S—ing. Inb. 1 mk 50 p.

Ströftåg i djurvärlden

af O. M. Reuter. Med 11 figurer. 2 mk.

Namn-kunniga barn

eller berättelser om barn från alla tider och alla länder, hvilka gjort sig minnesvärda. 2 mk. Inb. 3 mk.

Karin,

den lilla docksjömmerskan.Handledning för små snälla flickor att förfärdiga en fullständig dockgarderob. Med 3 färglagda planscher. 2 mk.

Skandinaviska och Finska

guda- och hjältesagor för barn. Af A. Lönnbeck. Med 11 bilder. Kart. 3 mk 50 p.

Kalevala

berättad för ungdom af R. Hertzberg. Med 8 bilder af W. Ekman. Kart. 2 mk. Inb. 3 mk.

Grekiska Guda- och Hjältesagor.

För barn af A. Lönnbeck. Med 16 bilder. Kart. 2 mk 75 p., i klotband 3 mk.

Sällskapsspel.

En resa i Finland, med textbok. 1 mk.

Robinson Crusöe spelet

1 mk 50 p.

Sampo spelet.

1 mk 75 p.

Litteraturspelet.

1 mk 50 p.

◆ ◆ Kr. 2:50 ◆ ◆